

[**MARYNAŁY** sb pl t

marynały, marjinały.

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

N marynały. ◊ G marynał(o)w. ◊ A marynały.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: marynał (w cytacie: marynały).

Szerokie, krótkie spodnie męskie, spięte pod kolanami: kabat czarny, muchajerowy, nowy; marynały muchajerowe, tureckie; pludry czarne, uterfinowe InwMieszcz 1585 nr 271, 1579 nr 226; KronMieszcz 1592/104, 108, 113; Die 19 octobris sprawiłem skórzane marinały Stachnikowi z pończochami do jeżdżenia [z] skór kozłowych GębMemor 176, 220; Máginały/ ci którzy w drogę idą/ z łátney komory máią wziąć RegułaKlon O3v.

FP